KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 25.7.2007
KOM(2007) 447 v konečném znění

ZPRÁVA KOMISE

Druhá zpráva o pokroku týkající se společného referenčního rámce

ZPRÁVA KOMISE

Druhá zpráva o pokroku týkající se společného referenčního rámce

1. ÚVOD

Přítomná zpráva shrnuje pokroky v práci na rozvoji společného referenčního rámce (SRR) od zveřejnění první zprávy o pokroku v roce 2005 a plní závazek pravidelně poskytovat aktuální informace o této činnosti.

2. NOVÉ STANOVENÍ PRIORIT V OTÁZKÁCH SPOTŘEBITELSKÉHO SMLUVNÍHO PRÁVA

Komise ve své předchozí zprávě oznámila, že bude upřednostňovat práci na SRR v souvislosti s otázkami spotřebitelských smluv, aby zajistila včasné podklady pro revizi spotřebitelského *acquis*.

Rada ve složení pro konkurenceschopnost[1] zaujala stejný postoj a uvedla, že témata přímo související s revizí by měla být pozměněna a projednána v dřívější fázi, než bylo původně zamýšleno. Při pořádání seminářů v roce 2006 byla upřednostněna témata týkající se spotřebitelského smluvního práva[2]: prodej spotřebitelům, předsmluvní informace, nepřiměřené podmínky, právo odstoupit od smlouvy a právo na náhradu škody. Zjištění výzkumníků týkající se těchto otázek, diskuse na seminářích a výsledky další přípravné práce, to vše sloužilo jako podklad pro zelenou knihu o revizi spotřebitelského *acquis*, kterou Komise přijala dne 7. února 2007.

Během období, k němuž se vztahuje tato zpráva, výzkumná síť financovaná prostřednictvím šestého rámcového programu dále v souladu se smlouvou o udělení grantu dodávala návrhy na přípravu SRR.

Aby se dostalo přednostní pozornosti podkladům týkajícím se spotřebitelského *acquis*, dohodli se výzkumníci, že tyto materiály rozdělí do tří kategorií.

„Revize *acquis*“: materiály týkající se otázek smluvního práva, jimiž se zabývá spotřebitelské *acquis* EU, a materiály, které možná stávající spotřebitelské *acquis* EU upřesní, rozšíří nebo pozmění. V souvislosti s předsmluvními informacemi se například jednalo o materiály o „povinnostech týkajících se předsmluvních informací“.„Přímo podstatné“: materiály týkající se otázek obecného smluvního práva, jež přímo souvisejí se spotřebitelským *acquis* EU, tj. pojetí vnitrostátního smluvního práva, která *acquis* ve své současné podobě předpokládá. V souvislosti

---

1 Rada Evropské unie ve složení pro konkurenceschopnost, 28–29. listopadu 2005, dok. č. 14155/05 (Press 287).

2 Během období, k němuž se vztahuje tato zpráva, proběhlo jedenáct seminářů, z nichž pět konkrétně nesouviselo přímo se spotřebitelskými otázkami: obsah a účinky smlouvy, problémy elektronického obchodu, pravomoc zmocněnců, struktura SRR, pojištění.

s právem na odstoupení od smlouvy se jednalo například o materiály týkající se „doby uzavření smlouvy“.

„Základní informace“: materiály týkající se otázek obecného smluvního práva, tvořící základy, z nichž musejí ustanovení *acquis* EU vycházet. V souvislosti s předsmluvními informacemi se například jednalo o materiály o „zásadě dobré víry a poctivého zacházení“.

Na seminářích se o materiálech týkajících se „revize *acquis*“ diskutovalo přednostně a v případě, že zbyl čas, vedla se diskuse i o materiálech „přímo podstatných“. „Základní informace“ měly převážně informativní účel.

Síť odborníků z řad zainteresovaných stran (síť společného referenčního rámce), v současnosti sestávající ze 176 zástupců podniků i spotřebitelů a dále z právníků z evropských zemí, pokračovala ve své činnosti formou účasti na seminářích a připomínkování návrhů vypracovaných výzkumníky.

Podvakrát se sešla i síť odborníků z členských států, sestávající z odborníků na smluvní právo zastupujících členské státy.

3. PODSTATNÉ OTÁZKY, KTERÉ VZEŠLY ZE SEMINÁŘŮ O SRR

3.1. Semináře o právu EU upravujícím spotřebitelské smlouvy

Hlavní otázky, o nichž se na seminářích diskutovalo, jsou uvedeny níže. Komise tyto otázky zohlední při procesu vypracovávání SRR, jakož i při práci na revizi spotřebitelského *acquis.*

Pojem spotřebitele a profesionála

K hlavním otázkám, o nichž se diskutovalo, patřily následující:

- **Právnické osoby:** účastníci diskuse se všeobecně shodli na tom, že do definice spotřebitele by měly spadat pouze fyzické osoby.

- **Transakce se smíšeným účelem:** diskutovalo se o možnosti zohlednit transakce se smíšeným účelem, které se jakožto transakce se spotřebiteli ocitají *zčásti* mimo profesionální sféru.

- **Vzájemný vztah mezi navrhovanými definicemi spotřebitele a profesionála:** někteří odborníci z řad zainteresovaných stran se domnívali, že definice spotřebitele a profesionála by spolu měly korespondovat a vzájemně se vylučovat.

Nepřiměřené podmínky

K hlavním otázkám, o nichž se diskutovalo, patřily následující:

- **Oblast působnosti zkoušky nepřiměřenosti:** diskutovalo se o zahrnutí jednotlivě sjednaných podmínek. Odborníci z řad zainteresovaných stran se v této otázce neshodli.

- Pokud jde o otázku vynětí **hlavního předmětu smlouvy a přiměřenosti ceny** ze zkoušky nepřiměřenosti, odborníci z řad zainteresovaných stran se domnívali, že by přiměřenost ceny nemělo vymezovat žádné smluvní ustanovení.

Předsmluvní informace

Diskutovalo se o následujících otázkách:

- **Povinnost informovat o zboží a službách:** odborníci z řad zainteresovaných stran shledali, že navrhované obecné pravidlo požadující zveřejnění všech relevantních informací, které může druhá strana potřebovat k učinění plně poučeného rozhodnutí (obzvláště informace důležité pro zhodnocení očekávatelné kvality a výkonu), je příliš široké, což by dle jejich mínění mohlo vést k právní nejistotě. Zdůraznili možnost zaměřit se na specifická odvětví (např. právní předpisy týkající se pojistných smluv, finanční služby).

- **Povinnost poskytnout informace při uzavírání smlouvy se spotřebitelem, který je určitým způsobem znevýhodněn:** odborníci z řad zainteresovaných stran ocenili toto ustanovení, jež má za cíl obecně stanovit okolnosti, za nichž *acquis* ukládá povinnosti týkající se informací při obchodním jednání se spotřebitelem. Toto ustanovení by podle nich mělo být použito jako společný základ či ukazatel pro vymezení katalogu základních předsmluvních spotřebitelských informací.

- **Opravné prostředky při porušení povinností týkajících se informací:** odborníci z řad zainteresovaných stran upozornili na to, že porušení závazků týkajících se předsmluvních informací má pro spotřebitele mimořádné důsledky.

Návrh výzkumníků doporučuje prodloužení lhůty na rozmyšlenou jako opravný prostředek při porušení povinností týkajících se informací v kontextu smluv, od nichž má spotřebitel právo odstoupit.

Problém uzavření smlouvy na základě nepravdivé nebo zavádějící informace v této souvislosti konkrétně řešen nebyl.

První seminář o prodeji spotřebitelům

Diskutovalo se o následujících otázkách:

- **Možné rozšíření pojmu zboží** na další typy aktiv, jak navrhuje článek 1:105 návrhu výzkumníků[3]: několik odborníků z řad zainteresovaných stran uvedlo, že by měl být zahrnut i „*software*“ a obecněji práva k duševnímu vlastnictví. Komise vyzvala výzkumníky k tomu, aby uvážili, na které zboží by měla být definice rozšířena a jaké úpravy je třeba podniknout.

- **Dodávka – okamžik dodání – spojení s převodem rizika:** diskutovalo se o možnosti zavedení pravidel pro převod rizik. Názory účastníků diskuze se rozcházely. Bylo připomenuto, že o otázce se intenzivně diskutovalo v Radě

[3] Tj. na elektrickou energii, informace a data (včetně softwaru) a další formy nehmotných statků.

při přijímání směrnice 1999/44/ES o některých aspektech prodeje spotřebního zboží a záruk na toto zboží.

- **Příslušný okamžik pro ustavení souladu se smlouvou:** jako vhodný okamžik k posouzení shody se všeobecně jevila fáze převodu rizik. Výzkumníci se dohodli na upřesnění, že v některých situacích, například při škodách způsobených nesprávným zabalením výrobku, by měl být prodejce odpovědný za vady, které se objeví po převodu rizik, a to v souladu s Vídeňskou úmluvou o mezinárodní koupi zboží.

Druhý seminář o prodeji spotřebitelům (opravné prostředky)

Seminář byl věnován opravným prostředkům při porušení smlouvy. Diskutovalo se o těchto otázkách:

- **Hierarchie opravných prostředků v případě nesouladu se smlouvou:** někteří odborníci z řad zainteresovaných stran nesouhlasili s hierarchizací jednotlivých opravných prostředků, neboť spotřebitel by měl mít možnost mezi opravnými prostředky volit a neměl by být nucen čekat na ukončení smlouvy, dokud nebudou uplatněny všechny možnosti. Jiní odborníci z řad zainteresovaných stran bránili zájmy prodejce a stavěli se za zachování hierarchie opravných prostředků ve smyslu směrnice 1999/44/ES o některých aspektech prodeje spotřebního zboží a záruk na toto zboží.

- **Situace, kdy je možné ukončit smlouvu:** diskutovalo se o těchto otázkách: nakolik se musí provedení smlouvy opozdit, aby ji bylo možné zrušit, zdali by bylo moudré stanovit pro toto provedení pevnou lhůtu, a jaké situace by byly považovány za případ zásadního neprovedení smlouvy, neboť definice tohoto pojmu, jak se zdá, činí obtíže.

- **Oznámení vad, jež byly zjištěny/měly být zjištěny kupcem, prodejci:** kromě obecných otázek, zdali by vůbec mělo jít o povinnost a proč by uplatnění opravného prostředku mělo záviset na oznámení, byla předmětem diskuse konkrétněji i otázka lhůty pro oznámení. Několik odborníků považovalo za přijatelnou lhůtu dva roky, jiní však nikoli.

Právo na odstoupení od smlouvy

Diskutovalo se o horizontálních pravidlech pro *uplatnění* a *účinky* práva na odstoupení od smlouvy, navrženého na základě ustanovení o podomním prodeji[4], prodeji na dálku[5] a užívání nemovitostí na časový úsek[6]. Hlavní otázky se týkaly:

- **Oblasti působnosti:** navrhovaná pravidla by platila pokaždé, kdy má smluvní strana zákonné právo odstoupit od smlouvy. Odborníci z řad zainteresovaných

---

4 Směrnice Rady 85/577/EHS ze dne 20. prosince 1985 (Úř. věst. L 372, 31.12.1985, s. 31).

5 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES ze dne 20. května 1997 (Úř. věst. L 144, 4.6.1997, s. 19).

6 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/47/ES ze dne 26 října 1994 (Úř. věst. L 280, 29.10.1994, s. 83).

stran poukázali na potřebu upřesnit, že tato pravidla se vztahují pouze na obchodní transakce mezi podniky a spotřebiteli (B2C).

- **Uplatnění práva na odstoupení:** podle navrhovaného pravidla by smluvní strana oprávněná odstoupit od smlouvy neměla být nucena udávat důvody k uplatnění svého práva, ani by na ni neměly být kladeny zvláštní formální požadavky. Někteří odborníci z řad zainteresovaných stran upozornili na to, že úplná absence formy by neměla být v zájmu jasnosti a právní jistoty povolena a že alespoň minimální formální požadavky by uplatňovány být měly.

- **Lhůta k odstoupení:** někteří odborníci z řad zainteresovaných stran zpochybnili důvody pro zavedení jednotné délky, jež by platila pro veškeré existující lhůty na rozmyšlenou, a navrženou čtrnáctidenní lhůtu shledali jako příliš dlouhou. Někteří se domnívali, že by v této oblasti měly být zachovány existující rozdíly.

- **Omezení lhůty pro odstoupení od smlouvy:** většina odborníků z řad zainteresovaných stran souhlasila s tím, že je zapotřebí poskytnout maximální lhůtu pro uplatnění práva na odstoupení od smlouvy, aby se zajistila právní jistota na straně profesionálů.

<u>Právo spotřebitelů na náhradu škody a odpovědnost výrobců</u>

Nejdůležitější otázky diskuze:

- **Pojem objektivní odpovědnosti versus pojem zavinění:** někteří odborníci z řad zainteresovaných stran zpochybnili navržený režim objektivní odpovědnosti, zahrnující řadu důvodů ke zbavení odpovědnosti (zavinění ze strany oběti, zavinění způsobené třetí stranou nebo vyšší mocí), a vyjádřili přesvědčení o tom, že by měl být stanoven určitý prvek zavinění jakožto podmínka odpovědnosti za škody.

- **Zahrnutí pojmu budoucích ušlých zisků a nepeněžité újmy:** většina odborníků z řad zainteresovaných stran se shodla na tom, že pojem škod by měl zahrnovat nejen současnou ztrátu, ale i ušlé budoucí zisky; v otázce, zdali by měl pojem škod zahrnovat i případy nepeněžité újmy, nedošli účastníci diskuze k jednotnému závěru.

- **Odpovědnost výrobců:** tato otázka byla považována za důležitou, neboť v dnešní době většina transakcí probíhá na přeshraniční úrovni a spotřebitelé málokdy pobývají v téže zemi jako výrobce (či prodejce) zakoupeného zboží. Tato situace nicméně způsobuje mnohé právní i praktické obtíže. Podle názoru odborníků z řad zainteresovaných stran by měl být spotřebitel schopen uplatnit svá práva pouze vůči výrobci, a nikoli proti každému zprostředkovateli v obchodním řetězci. Odborníci z řad zainteresovaných stran se postavili proti tomu, že by zprostředkovatelé a zástupci výrobců s pobytem ve členském státě spotřebitele mohli rovněž nést odpovědnost. Další vznesené otázky se mimo jiné týkaly důkazního břemene, lhůty pro uplatnění práva spotřebitele a odpovědnosti v případě obchodu s použitým zbožím.

3.2. Semináře o dalších acquis EU upravujících smluvní právo

Před rozhodnutím upřednostnit jako téma spotřebitelské *acquis* proběhla řada seminářů zabývajících se *acquis*, které upravuje smluvní právo a není zaměřeno na spotřebitele. Hlavní otázky, o nichž se na seminářích diskutovalo, jsou uvedeny níže.

Smluvní pojistné právo

Následující body jsou příkladem otázek, o nichž se diskutovalo:

- **Povinnost poskytnout informace (žadatel)**: diskutovalo se o tom, kde leží odpovědnost v případě povinnosti poskytnout informace. Někteří odborníci z řad zainteresovaných stran se domnívali, že pojistitel by měl mít povinnost položit všechny podstatné otázky, podle jiných by mělo být povinností žadatele poskytnout všechny podstatné informace, které nebyly vyžádány. Názory vyjadřovaly kompromis mezi obrovským všezahrnujícím dotazníkem a nebezpečím, že žadatel nebude kryt, zapomene-li uvést něco, co lze považovat za podstatné. Oba případy by mohly pro lidi znamenat překážku v uzavírání potřebného pojištění.

- **Povinnost poskytnout informace (pojistitel):** pojistitel by měl podle návrhu výzkumníků upozornit na rozdíly mezi pojistným krytím, které požaduje žadatel, a pojistným krytím, které je nabízeno. Mnoho odborníků z řad zainteresovaných stran se domnívalo, že by s tím vznikla povinnost poskytnout rady, což by bylo nákladné a nežádoucí. Rovněž by se tím do věci vnášel vysoký subjektivní faktor. Upřednostnili povinnost příslušné pojištění vysvětlit, která by ponechávala rozhodnutí o jeho vhodnosti na žadateli.

- **Lhůta pro prohlášení smlouvy za neplatnou**: odborníci z řad zainteresovaných stran se všeobecně shodli na tom, že navržená měsíční lhůta pro odstoupení od smlouvy je v případě porušení povinnosti poskytnout informace příliš krátká a vyslovili názor, že v případě porušení této povinnosti za účelem podvodu by tato lhůta neměla být nijak omezena.

Elektronický obchod

Následující body jsou příkladem otázek, o nichž se diskutovalo:

- **Nevyžádané smlouvy**: výzkumníci a odborníci z řad zainteresovaných stran debatovali o tom, zdali by se zákaz dodání nevyžádaného zboží či služeb spotřebiteli, kde takové dodání zahrnuje žádost o platbu, měl vztahovat i na smlouvy mezi podniky (B2B).

- **Právo na odstoupení od smlouvy:** odborníci z řad zainteresovaných stran si povšimli, že definice obsažená v tomto ustanovení nebyla dostatečně rozpracována a že je třeba ustanovení přepracovat. Byl podpořen návrh čtrnáctidenní lhůty na odstoupení od smlouvy. Návrh podmínit uplatnění tohoto práva ochotou spotřebitele nést příslušné výlohy byl zpochybněn; debatovalo se o tom, zdali by se toto právo mělo vztahovat rovněž na smlouvy mezi podniky (B2B).

- **Definice pojmů „doručená a odeslaná zpráva“ v elektronické komunikaci**: výzkumníci a odborníci z řad zainteresovaných stran diskutovali o otázce, v jakém konkrétním okamžiku lze zprávu považovat za odeslanou či přijatou. Došli k závěru, že je třeba tuto věc více upřesnit a také zohlednit mezinárodní prostředky v oblasti elektronického obchodu.

3.3. Semináře o obecném smluvním právu

Hlavní otázky týkající se obecného smluvního práva, o nichž se na seminářích diskutovalo, jsou uvedeny níže. Komise tyto otázky zohlední při procesu vypracovávání SRR.

Obsah a účinek smlouvy

Následující body jsou příkladem otázek, o nichž se diskutovalo:

- **Prohlášení vytvářející smluvní závazky:** odborníci z řad zainteresovaných stran vyjádřili potřebu jasně definovat, kdy prohlášení „*vytváří smluvní závazek*“. Diskutovalo se o tom, zdali by se navržené ustanovení, týká-li se závazných předsmluvních prohlášení souvisejících s kvalitou či užíváním zboží a služeb, mělo vztahovat pouze na vztahy mezi podniky a spotřebiteli (B2C) nebo i na vztahy mezi podniky (B2B).

- **Podmínky smlouvy:** diskutovalo se o povaze a účinku implicitních podmínek. Odborníci z řad zainteresovaných stran byli přesvědčeni o nutnosti vyhnout se nepřesným ustanovením. Výzkumníci poukázali na skutečnost, že v tomto ustanovení by nepřesnosti neměly škodlivý účinek, neboť dané ustanovení by mělo představovat obecné pravidlo pro smlouvy, pokud zvláštní právní předpisy neobsahují implicitní ustanovení pro zvláštní typy smluv.

- **Ustanovení ve prospěch třetí strany:** debatovalo se o otázce účinků smlouvy ve prospěch třetí strany a došlo se k závěru, že je ještě zapotřebí zvážit, za jakých podmínek se bude moci třetí strana dovolávat takového ustanovení.

Pravomoc zmocněnců

Výzkumníci upozornili na to, že by měl být přepracován návrh týkající se pravomoci zmocněnců, a to tak, aby odrážel nejnovější vývoj v členských státech a pokud možno zahrnoval i zvláštní pravidla týkající se ochrany spotřebitele. Diskutovalo se o řadě dalších otázek, zejména o:

- **Užití termínů „*zmocněnec*“ a „*zástupce*“**: odborníci z řad zainteresovaných stran zdůraznili, že je zapotřebí sjednocené terminologie a že termíny je třeba používat pouze v souladu s tím, jak je definuje SRR. Výzkumníci vysvětlili, že příloha k SRR bude zahrnovat seznam definic použitých termínů.

- **Rozdílu mezi přímým a nepřímým zastoupením:** výzkumníci vysvětlili, že pouze přímý zástupce může zavazovat svého zmocnitele, neboť jedná „*jménem*“ zmocnitele, zatímco nepřímý zástupce jedná „*v zastoupení*“ zmocnitele. Hlavním účelem nepřímého zastoupení by byla ochrana třetí strany, například v situacích, kdy se zástupce po uzavření smlouvy ocitne

v platební neschopnosti. Někteří zúčastnění vyjádřili pochybnost o užitečnosti tohoto pravidla. Došlo se k závěru, že je třeba ještě uvážit, které zájmy je žádoucí chránit v případech neprovedení smlouvy či platební neschopnosti zástupce.

4. STRUKTURA SRR – VÝSLEDKY SEMINÁŘŮ SE ZAINTERESOVANÝMI STRANAMI A ČLENSKÝMI STÁTY

Na dvou seminářích, jedním s odborníky z řad zainteresovaných stran a druhém s odborníky z členských států, proběhly předběžné diskuze o struktuře SRR. Na semináři odborníků z řad zainteresovaných stran, který se konal 29. listopadu 2005, zavládla shoda v tom, že by SRR měl zahrnovat témata, která přímo souvisejí se stávajícím *acquis* EU v oblasti spotřebitelského smluvního práva, v kombinaci s otázkami obecného smluvního práva, které jsou pro *acquis* podstatné. Odborníci z řad zainteresovaných stran požadovali více definic a upozornili na nutnost některé definice/vzorová pravidla přeformulovat. Nakonec odborníci z řad zainteresovaných stran došli k závěru, že by v návrhu SRR mělo být jasněji vyjádřeno rozlišení mezi vztahy typu B2B a B2C.

Odborníci členských státu na semináři, který se konal 9. prosince 2005, došli k podobným závěrům, ovšem s drobnými odchylkami. Dle přání většiny členských států by mělo být zahrnuto spotřebitelské smluvní právo v kombinaci s těmi částmi obecného smluvního práva, které jsou podstatné pro spotřebitelské *acquis.* Dle přání některých by měly být zahrnuty i některé otázky obecného smluvního práva, zatímco jiní se chtěli zaměřit výlučně na spotřebitelské *acquis.*

5. PODKLADY PRO PŘÍPRAVNOU PRÁCI

5.1. Příspěvek z Evropského diskusního fóra

Dne 26. září 2005 se v Londýně uskutečnilo první Evropské diskusní fórum, pořádané britským předsednictvím Rady a Komisí, na kterém se poprvé sešli výzkumníci, síť společného referenčního rámce, síť odborníků z členských států, vrcholní zástupci podniků i spotřebitelů, jakož i ministři, vyšší úředníci a členové Evropského parlamentu. Tato konference potvrdila potřebu upřednostnit práci na SRR, který by v první řadě tvořil účinný a efektivní základ pro revizi spotřebitelského *acquis* EU.

Po této konferenci následovalo druhé evropské diskusní fórum, konané dne 26. května 2006 ve Vídni a pořádané rakouským předsednictvím Rady, kde se znovu zdůraznila potřeba zaměřit se na otázky spotřebitelů EU. Účastníci tohoto fóra se rovněž shodli na tom, že SRR by měl zahrnovat i témata obecného smluvního práva. Na třetím evropském diskusním fóru, pořádaném německým předsednictvím Rady dne 1. března 2007 ve Stuttgartu, předsednictví došlo k závěru, že existuje všeobecná podpora SRR, který by evropským zákonodárcům poskytoval soubor nástrojů, včetně *acquis*, a že rozhodnutí o obsahu SRR představují důležité téma pro politické zvážení.

5.2. Příspěvky dalších institucí

5.2.1. Rada

Rada ve složení pro konkurenceschopnost ve svých závěrech ze dne 29. listopadu 2005 podpořila přístup zvolený v první zprávě o pokroku, zejména pak upřednostnění otázek souvisejících s revizí spotřebitelského *acquis*. Zdůraznila potřebu „*zaměřit práci na praktické záležitosti, tak aby byl vytvořen skutečný přínos pro spotřebitele a podniky*“ a „*uznat rozdíl mezi smlouvami podniků se spotřebiteli a smlouvami mezi podniky*“. Rovněž přivítala ujištění Komise o tom, že nemá v úmyslu navrhnout evropský občanský zákoník.

5.2.2. Evropský parlament

Evropský parlament (EP) přijal dne 23. března 2006 usnesení, v němž uvítal první zprávu o pokroku a vyjádřil podporu projektu SRR. Evropský parlament zdůraznil, že je zapotřebí, aby práce na SRR „*sledovala jasné zásady stanovené právními předpisy Společenství*“, a připomněl, že ke konečnému přijetí SRR může dojít až po jeho politickém schválení ze strany Evropského parlamentu a Rady. Evropský parlament Komisi vyzval, aby každý krok k vytvoření SRR podnikala v co možná nejtěsnější spolupráci s Parlamentem a konzultovala s ním zejména návrh struktury SRR, než bude plánovat jakákoli další opatření. Evropský parlament dále, stejně jako Rada, vyzval Komisi k tomu, aby činila rozdíl mezi právními ustanoveními vztahujícími se k sektorům B2B a B2C a tyto dva sektory systematicky oddělovala.

Nakonec bylo v usnesení ohlášeno ustavení parlamentní pracovní skupiny, sestávající ze členů Výboru pro právní záležitosti a Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů. Pracovní skupina slouží jako fórum pro diskusi o tématech, jimiž se zabývají výzkumníci a odborníci z řad zainteresovaných stran a která Evropský parlament považuje za nutné politicky usměrňovat. Jednotlivá setkání této pracovní skupiny jsou připravena specializovaným týmem, sestávajícím z úředníků EP. Komise se těchto setkání účastní. Dosud jich proběhlo několik. K tématům, o nichž se diskutovalo, patřily takové otázky, jako je pojem spotřebitele a profesionála a nepřiměřené podmínky.

Komise v reakci na požadavek v usnesení EP, aby vytvořila diagram, jasně určující všechny různé strany, které se na procesu rozvoje SRR podílejí, navrhla diagram uvedený v příloze.

Dne 7. září 2006 Evropský parlament přijal další usnesení o evropském smluvním právu, v němž vyjádřil podporu rozvoji rozsáhlého projektu SRR, který bude zahrnovat otázky obecného smluvního práva, a nikoli pouze spotřebitelské smluvní právo. V rozvoji tohoto projektu by měla Komise pokračovat paralelně s revizí *acquis*.

6. ZÁVĚRY

Pokud jde o evropské smluvní právo týkající se spotřebitelů, výsledky práce na SRR budou případně zahrnuty do revize *acquis* v oblasti spotřebitelského smluvního práva

EU, jehož se týká zelená kniha, přijatá Komisí 7. února 2007. Zelená kniha popisuje způsoby možné revize *acquis* v oblasti spotřebitelského smluvního práva EU.

SRR je ve svém původním pojetí zamýšlen jako „soubor nástrojů“ či příručka, kterou by mohla Komise a legislativní orgán EU použít při revizi stávajících a přípravě nových právních předpisů v oblasti smluvního práva. Současný časový rámec pro přípravu předpokládá, že výzkumníci svůj návrh SRR předloží do konce roku 2007. Komise bude muset velmi pečlivě vybrat ty části návrhu, které odpovídají cílům společné politiky. Proces výběru bude nutné uskutečnit na základě konzultace s ostatními orgány a zainteresovanými stranami. Komise zajistí, že části výzkumného návrhu vybrané pro SRR (a případně pozměněné) budou slučitelné spolu navzájem, jakož i se závěry zelené knihy. Komise by po analýze výsledků procesu konzultace, rozpracování svého návrhu SRR a zhodnocení dopadů mohla svůj přístup předložit ve formě bílé knihy.

Zcela zvláštním tématem je ovšem rozsah působnosti SRR, o kterém je třeba nyní rozhodnout v zájmu řízení budoucí práce na SRR, a to zejména s ohledem na otázku, do jaké míry by budoucí práce na SRR měla rovněž zahrnovat témata týkající se jiných oblastí *acquis* EU v oblasti smluvního práva.

V průběhu práce na SSR a pokračujícího procesu konzultace zaznělo několik hlasů (odborníci sítě společného referenčního rámce, několik členských států), které prosazovaly zahrnutí určitých otázek týkajících se obecného smluvního práva, jež jsou podstatné i pro stávající *acquis* EU v oblasti smluvního práva.

Evropský parlament již ve svých usneseních z roku 2006 zdůraznil důležitost tohoto projektu a vyzval Komisi jako celek k účasti na této práci. Dále na Komisi apeloval, aby využila probíhající výzkumné práce s výhledem na možné využití jejích výsledků i mimo oblast úzce související se spotřebitelským *acquis* EU při vytváření systému občanskoprávního řádu Společenství. Ve svém zářijovém usnesení znovu zdůraznil podporu přípravě rozsáhlého projektu SSR o otázkách obecného smluvního práva přesahujícího pole ochrany spotřebitele, v jehož rozvíjení by měla Komise pokračovat současně s revizí *acquis.*

Komise spatřuje v SSR lepší právní nástroj. Jde o dlouhodobé opatření s cílem zajistit soudržnost a dobrou kvalitu právních předpisů ES v oblasti smluvního práva. Využíval by se k definici právních pojmů, základních zásad a k tvorbě koherentních moderních pravidel smluvního práva při revizi stávajících či případné přípravě nových odvětvových právních předpisů. V oblasti jeho působnosti není harmonizace soukromého práva ani evropský občanský zákoník.

Vzhledem k zájmu Rady a Parlamentu a jejich přání úzce spolupracovat by bylo pro Komisi vhodné znát postoje obou orgánů. Evropský parlament již své stanovisko k této věci vyjádřil ve svých usneseních. Komise nyní předkládá tuto zprávu o pokroku Radě a chce znát její stanovisko ke zbývající části práce na SRR, jejíž součástí by mohla být řada seminářů týkajících se dalšího *acquis* EU v oblasti smluvního práva, jako jsou požadavky ve věci informací, uvádění na trh a distribuce obsažené v právních předpisech týkajících se finančních služeb, zpoždění plateb (včetně otázky doložek o výhradě vlastnictví) či otázek obecného smluvního práva, jako jsou formální požadavky, platnost a výklad smlouvy v případě podvodu, omylu

a chybného výkladu.

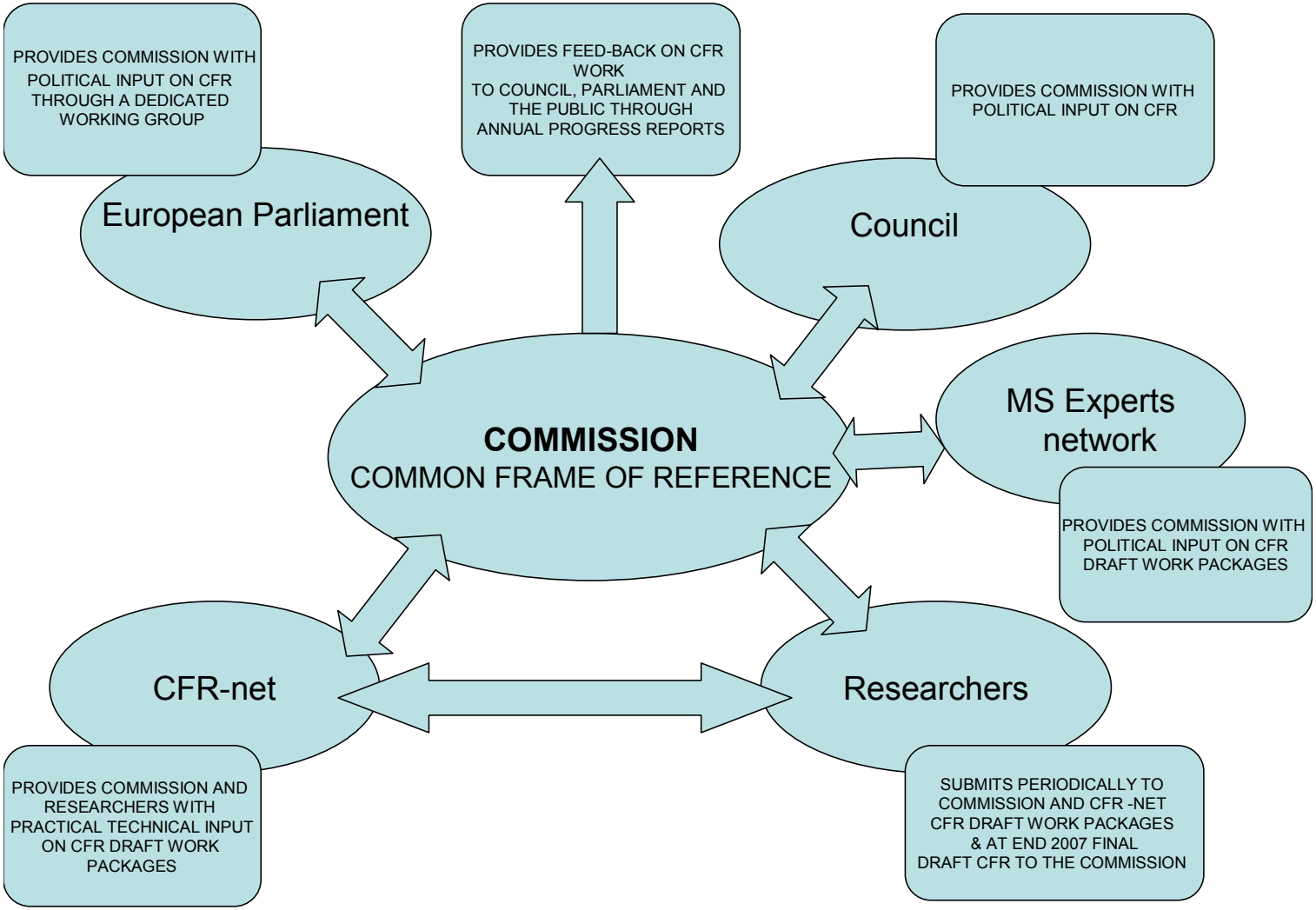
PROVIDES COMMISSION WITH POLITICAL INPUT ON CFR THROUGH A DEDICATED WORKING GROUP
PROVIDES FEED-BACK ON CFR WORK TO COUNCIL, PARLIAMENT AND THE PUBLIC THROUGH ANNUAL PROGRESS REPORTS
PROVIDES COMMISSION WITH POLITICAL INPUT ON CFR
European Parliament
Council
COMMISSION
COMMON FRAME OF REFERENCE
MS Experts network
PROVIDES COMMISSION WITH POLITICAL INPUT ON CFR DRAFT WORK PACKAGES
CFR-net
Researchers
PROVIDES COMMISSION AND RESEARCHERS WITH PRACTICAL TECHNICAL INPUT ON CFR DRAFT WORK PACKAGES
SUBMITS PERIODICALLY TO COMMISSION AND CFR -NET CFR DRAFT WORK PACKAGES & AT END 2007 FINAL DRAFT CFR TO THE COMMISSION